

ALFÖLD.

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztési iroda:

főttér, Szabó-féle ház 1-ső emelet,
hova e lap szellemi részét illető közlemények intézen-
dők. Bérmentetlen levelek csak ismert kezekről fo-
gadhatnak el.

Előfizetési feltételek:

Vidékre postán, vagy helyben házhoz hordva:
Egész évre 45 frt — kr.
Félévre 7 „ 50 „
Negyedévre 3 „ 75 „

Hirdetmények díja: 4 hasábos petit-sor egyszeri

hirdetésnél 6, és minden következőknél 3 ujkr szá-
mítatik. Terjedelmes hirdetések többszöri beiktatásnál
kedvezőbb feltételek mellett vétetnek fel. Bélyegdíj
külön 30 ujkr. Magánvita 3 hasábos petit-sor 15 ujkr.

Kiadói hivatal:

Bettelheim testvérek könyvkereskedésében
(főttér), hova e lap anyagi részét illető közlemények,
(előfizetési pénz, kiadások körüli panaszok, hirdetmények)
bérmentesen intézendők.

Az „Alföld“ magánsürgönye.

Athén, márcz. 14. A királyiak Naup-
liánál a fölkelők minden sánczait, kivéve
sz. Eliát szuronynyal bevették. 200 ember
küldetett gőzösön Syrába.

Bécs, márcz. 18. Schlick tábornok
tegnap meghalt.

A német kérdés.

V.

Mit tartunk tehát a „német kérdésről“?
Mi a sok szónak rövid értelme? kérdi türelmet-
lenül az olvasó.

Hát csak az „édes olvasó!“ mint a szom-
széd Vojvodinában szokták mondani; épen az,
mi az egész mostani politikáé, hol a kérdések
függének párosan egymás mellett mint foghagy-
mák, és az egész politika is függ szépen a sze-
gen, mint egy sarkadi hagymakoszoru a jelen-
kor historiai kamrájában, míg egy jótévkéz le
nem veszi onnét, vagy talán egy belopódzott re-
volutionális macska le nem veti. Magától az bi-
zonyosan nem indul meg, kivált ha a gondos
gazdasszonyok zsebében a kamarakules.

Az egész „német kérdés“ nem más, mint
egy újabb lázroham a negyednapos ma-
kacs hideglelésben szenvedő Euró-
pának, mi a beteg testnek majd egy, majd más
részében, s időnként az egészben borzogatja; s
a mi itt is mutatja, hogy mind azon temérdek
china, mit eddig beadtak a szegény németeknek,
nem volt elég arra, hogy a baj elmaradjon ná-
luk is, mert ezen beteg is olyan, mint a többi
európai betegek: nem tud koplalni; nem tudja
egy részről a hatalom tulajdonosságaitól, másik-
tól pedig a szabadsági és nemzetiségi virslit és
tepertőt csemegéktől magát visszatartóztatni,
s így aztán se china, se homeopathia, se a
Baumscheid-féle tücsiklándozás nem segíthet raj-
ta, mert csak egy jó diéta segíthetne, mire
nincs kilátás.

Nincs komikusabb valami előttem, mint mi-
dön olyan simplex újságtudók és duplex phari-
seusok komoly professori szemöldökkel feszege-
tik és döntik el a dolgot olyan „ugy hiszem“,
„ugy látszik“, s néha még ily szükséges elővi-
gázati circumspectus praepositiók nélkül is,
mint a sörházi becsületes, de együgyű „kannen-
giesserek“ döntik el a csatákat, és úgy veszik be
az ágyúütegeket és fellegrákokat, mint a pint se-
reket és keménymagos kifliket, s mindenfelé azt
hirdetik, hogy „csak hajszálon függ a
világ békéje!“

En pedig azt mondom, hogy nagyon is
vastag hajókötelén csüng, biz az itt.
Különösen pedig a „német kérdés“-ről magáról,
elszigetelten a többiől makacson azt hinném még
akkor is, ha az első ágyugolyót mellette elsüt-
nék, hogy valamelyik „loyaler Unterthan“ vagy
„braver Philister“, mint egykor „de Manx báró“
a hátára ugrik a már repülő golyónak, és fele
utjából is visszatéríti azt. Mert vakmerő nép ez
a philisterség uraim és hölgyeim! Valamint há-
romszázan hajdan megmérték támadni az egyet-
len Sámson, bár pórul jártak, úgy ma is Nagy-
Szeben táján heten egy nagy szász dárdával
azon szelid és nagylelkű állatot támadják meg,
melyet, mivel fekvő helyét elhagyni nem akar-
ja, félénk nyulnak néznek, mint hajdani „kräh-
winkler“ őseik.

Ausztria és Poroszország, mint két határőr
őrzik azt, nehogy rosszul oldassék meg, nehogy
egy szép holdvilágos éjjelen elvigyék orruk
elől, vagy egy szép reggelen maga szökjék meg
önmagától.

Aztán ha még azt tudhatnánk meg legalább
tisztán, hogy hol e kérdésnél a kor igazságos
követelése? Mi, kik hiszünk istenben, hiszünk
minden igazságos és korszerű ügy végdiadalá-
ban is. Ekkor legalább elmondhatnánk, hogy
minek kell történni olyformán, mint tudjuk bi-
zonyosan minden emberről, hogy elhal, de abba:
hogy „mikor“ és „mibe“, orrunkat nem ütjük
be. Ha tehát megérthetnénk legalább a sok tu-
dós beszédből: tulajdonkép mit is akar-
nak azok a németek? kik majd úgy be-
szélnék, mint gothaiak, majd mint würz-
burgiak, majd nagynémetek, majd kis-
németek, vagy pedig azt mondják: hogy ma-
guk sem tudják mit mondjanak.

Annyi látszik ugyan az egészről, hogy a
szép német ara nem akar úgy tenni, mint sok
magyar nyiri kisasszony, ki minden czilinder
és kalucsni közti hosszú s után megindul, de
mint egy hazafias érzelmű honleányhoz illik,
csak németet akar kezével boldogítani, mert ar-
ról ismét nem tehet, ha csak a hátán lesz az ér-
dem jele; de bár melyik lesz az, ki ezen nagy
keresztet elnyerendi, kinek boldogságát én leg-
alább nem irigylem?

Udvarol neki a régi jó házból való osztrák,
a porosz, ki mint „parvenu“ még gögösebb az
ugorkafán; sőt a nagy Bavaria is letévéen időn-
kint sörös kannáját és porzellán pipáját, glacé
keztűt huz fel, és egy-egy szabadság szerelmi-
vallomást, a liberális augsburgi „Frau tant“-tól
eltanultat, mondogat el; mely talán a kissé szep-
lős és savószemű, szépség irósvaj szívet, vagy
talán még inkább csinos hozományát a maga
részére meghódítsa; de mikor oly borzasztó
ügyetlenek mind, hogy az annyit csalódott, de
a bizalomhoz mindig makacsul visszatérő liba-
pipát is elvaditják maguktól, mikor már csak
karjaikat kellene kinyújtaniok utána.

Már p. o. mindjárt az a porosz trónbeszéd
vagy mi, mire való henczegés volt, és hányave-
tiség, „az isten kegyelméből“ czinnel? ki ta-
gadja, hogy isten kegyelméből van az a porosz
pecsenye is, miután isten akarata nélkül „egy
levél sem mozdul meg a fán?“

Miért nem tanulnak udvariasságot attól a
Rajnai tuli pödrött bajszu imperator szomszéd-
juktól, ki a mostani logika szerint előbb „a né p
akarata“ból, aztán időjárástól „az isten
kegyelméből“ is, tulajdonkép pedig „csak
a maga akarata“ból uralkodik, s nem ő
fel, de még ő ijesztget másokat, mert tudja, hogy
a népnek hosszabb az orra mint az esze, követ-
kezőleg minél fogva kormányoztatik legjobban?
— A magánéletben is az emberek semmit job-
ban meg nem kívánnak, mint az udvariasságot.
Megbocsátják a gyarlóságot, néha a bünt is, de
az illetlenséget soha. Miért nem adják meg te-
hát a szegény népnek a „fenséges“ czimet, mi-
dukál is azóta, mióta minden zsebe lyukas, és
mindkét eszímája talpatlan?

Ha az aristokrata urfiak nemcsak a csinos
és becsületes, de még azonfelül millionair pol-
gár-leányzót fejkötő alá segíteni akarják, mely
boldogságra annyira vágyik minden hajadon
szabadság, bizony nagyon viszáson udvarolnak
neki, ha arra emlékeztetik minduntalan, hogy
apja csak „gehorsamster Diener“ volt, ő
pedig majd csak férjének „gála nadrágjára“
fogja a gombot felvarni, és a „Vatermörderét“
kikeményíteni, s míg ez a parfümös — crém-
mel éli világát, ő tyukokat fog ültetni, és a
teheneket fejni, mint apja háztartása alatt!

Természetes, hogy ez az „élet romantiká-
jának“ a vége rendesen, de miért oly rettene-
tes becsületes, és elővigyázó valaki, hogy a 18
éves leányt, „ki mivel maga is rózsza, mindent

rózsának néz“, a halálfürtre és csontvázra emlé-
kezteti?

Poroszország kételkedése, félénksége, hatá-
rozatlansága, s azon érthetetlen felesége min-
denben, mit definiálni nem lehet, mint a philo-
sófáját, keservesen elkozmásítja azt a jó ke-
ménymagos levest annyira, hogy annak ízét
sem mondhatjuk meg. A kiálthatatlan se meleg
se hideg, se édes se keserű az, mi nem marad
az ember gyomrában, ha még oly „gründlich-
fest“ is az.

Ausztriának politikája sokkal világosb,
mert határozott. Csak a határozatlanság az, mit
senki sem érthet.

Mióta elesett Németországtól, és reménye
sincs ahhoz, — mert semmi tette nem mutat
oda, mintha maga is hinné azt, s csak is a védő
(!) szerepét játsza, — egy elvet követ Metter-
nich ideje óta: Ha övé nem lehet, ne legyen
senki fiájé, azaz ne legyen erős, compact, ha-
nem porhanó, s az erősbnek nyitott, örökös bel-
antagonismusa által bénult, magával jötehe-
tetlen, és a folytonos felzavarás által se egy, se
több helyre ne üledhessen le.

Mit kell hát tennie, mit lehet várnia?

Hadd feleljen meg helyettem egy fia, ki az
egységnek legelszántabb védője volt folyvást.

„Poroszország császári hatalom alá nem
vettethetik. Ezt nem engedi a német szempont.
Ausztriának a német császárság nem adathatik,
mert a német érdekeket mindig alárendelendi
saját érdekének. Hatalma nem csak Németor-
szágra, de Európára is veszélyes lenne. Viszo-
nya Németországhoz csak az lenne, mint haj-
dan Franciaországhoz a rajnai szövetséghez. A
viszonyok összebonyolulnak, s a különbség
Ausztria mint külön állam, s mint Németon
feje közt csak papirosra marad, mert csak ott
lehetséges. — Németon csak oly frigyessült
állam lehet, melynek látszó feje nincs.“

Ezt Humboldt mondta, testvére annak,
ki cosmossának egyetlen merész gondolatával a
mindenséget ölelte át, az ég titkaiba engedett
bepillantani, s az ég rengeteg világ rendszerei-
nek kolumbussává lett.

És ez nézetem szerint a „német kérdésről“
a legjózanabb és leghazafiasb nézet is, csak el-
lenkező hiánya van: hogy semmi újat nem
mond, és semmit sem old meg.

Mert minő szövetség az, melynek vezető
feje nincs, és minő fej az, mi nem látható?

Ha a német fejedelmek szövetsége akar
lenni mint monarchia, akkor kell a „czéhmes-
ter“; ha pedig a népeké, kell a néphatalom.

Aztán mégis vannak újságíróink, kik azt
mondogatják: hogy a német kérdés eldöntése,
mi kűszöb előtt áll, Magyarország ügyét
is döntendi el!

Jaj nekünk „nagy pipájú és kevés dohá-
nyu magyar nemzetnek!“ mint egy régi fűzfá-
poétánk kántálja, ha csak akkor dől el a wi
ügyünk is!

A történelem elemei több tiszteletet igény-
lenek a gondolkodó előtt, mint maga a napi
történet. Az eszme, mely vezérfonalul szolgál
minden kornak, többet mint a fennálló dolgok és
tények.

Az emberek természete, gondolatiránya,
és cselekvési módja, minden nép saját történel-
mének gyárai. De az emberek egyenként, vagy
csoportosan nem mesterei, csak szolgálai a ma-
gasb értelemben vett történelemnek.

Mi parasztosan szólva annyit tesz: „Em-
beré a munka, istené az áldás“, mire csak az
mi tiszta és jó önmagában, tarthat számot. —
Mi nem ilyen, az nincs az ő nagy terveiben,
mert nem is lehet.

A gondviselés egy kézi kathekismusban
sincs oly határozottan benne, mint az élet nagy
tükreben: — a történetében.

Ez a történet logikája és morálja, és ezen
logika és morál támasza a tökéletesedés, a ha-
ladás tehát az úgynevezett „liberalismus
vallásának.”

Kunágoti.

Lapszemle.

A „Sürgöny“ bécsi levelezője írja: Az itteni jour-
nalistikai körökben nagy sensációt okozott a helyben
megjelenő „Postep“ (haladás) című lengyel lap szer-
kesztőjének ma történt elítélésének. A „Postep“ ambár
nem politikai lap, mégis vett fel egy politikai cikket,
melynek címe volt „Lengyelország 1861 végével.“ E
cikkek olynemű vala, hogy a rendőrség a lap illető szá-
mát ennek kiadása előtt elkobzandónak találta. A vád
oda szól, hogy ezen cikk a közszendet háborítani és
az államegység ellen gyűlöletre ingerelni törekedett.
Osiecki lovag ur, mint a lap szerkesztője, a vádlott,
és védője Zybliekiewicz tudor és gácsroni birod.
tanácsos ur, kinek hathatós beszédét a gácsroni tör-
vénykezésről olvasóink ismerik. A per folyamáról szó-
lani nem lehet, miután az ülés titkos volt. A védő ugyan
követelte a nyilvánosságot azon érvel, hogy a titkos
ülés csak ott van helyén, hol a nyilvános tárgyalás
közszendet háboríthatná; ilyenmű aggodalomra azonban
a kérdéses ügy okot nem szolgáltat, miután tárgyalása
oly nemzetiség közepette történik, melyre nézve a cikk
semmi érdeklél sem bír. A törvényszék azonban a nyilván-
osságot mellőzendőnek találta, mivel máskülönben
a hírlapok útján köztudomásra jutna a cikk, melyet a
rendőrség azon okból kobozott el, hogy a közrendet ne
zavarja. A törvényszéknek ezen határozata után a
hallgatóság elhagyta a termet, minél fogva csak az íté-
letet ismerjük. Osiecki ur hat hónapi súlyos börtönrre,
havonként egy böjt-napra és 50 forintnyi pénzbürságra
íteltetett el. Ezen ítélet következményeihez tartozik,
hogy Osiecki ezentúl szerkesztőségi felelősséget nem
vállalhat és nemességét elveszti. Osiecki ur pörét föl-
lebbezte.

Politikai újdonságaink nincsenek, de úgy látszik,
hogy fontos dolgok vannak készülöben, mert a minisz-
terium tagjai kétszer napjában, délelőtt és délután is,
hosszasb értekezleteket tartanak.

Hazai mozgalmak.

Háromszékről írják „M. O.“-nak, hogy a kine-
vezett helytartó Dániel Imre, hivatalát átvevén, a múlt
hóban mindössze néhány sorozó biztost nevezett ki a
volt es. k. hivatalnokok közül, és egy alkirálybíró Kéz-
diszék számára, Pócsa Ferencben, ki azonban kineve-
zetésével haza mentében gutaütésben rögtön meghalálo-
zott. (Tehát nem Henter, mint az erdélyi lapok írták s
utánuk mi is közöltük.) A helytartó ujabban így állította
össze az új hivatalnokokat: főjegyző lett Jüngling Ján-
os, aljegyző Bartha József, mind a ketten volt es. k.
hivatalnokok; miklósvárszéki alkirálybíró Henter Sándor,
dulló Égető Lajos; sepsiszéki alkirálybíró Imre
Ferencz, dullók: Dálnoki József, Hein Frigyes, mind-
hármán volt es. k. hivatalnokok; orbószéki alkirálybíró
Vitkai Ferencz, dulló Kovács Sándor, volt es. k. hiva-
talnok; kézdiszéki alkirálybíró Vizi István, volt es. k.
polgármester; dullók b. Apor János, Grosz Vilmos,
Csiki Lázár, Hölönte Antal, mind volt es. k. hivatal-
nokok.

Kézdi-Vásárhely tanácsának lemondását a
kormányzók elfogadta s új összeállítását minden órán
várják.

Bars megyéből írják a „P. Naplónak“, hogy a
megye lakói volt alkotmányos főispánjuk Tarnóczy

Kázmér iránt hazafias tiszteletüket kifejezendők, név-
napja előestéjén (márcz. 3-dikán) lakására, Laszkára
sereglettek. Minden járás küldöttség által volt képvisel-
ve, s a lévai zenekarával kísértették magukat. A
közönség érzelmeit Majthényi Nándor, volt alk. első al-
ispán s Thege Pál, volt országgyűlési képviselő tol-
mácsolták.

Hont megyéből írják „M. O.“-nak, hogy egy ot-
tani új szolgabíró, Pogány Pál, kerülete helységekben
az 1848 óta eltűnt kalodákat ismét felállította.

Baranyamegye hivatalnoki karában legújabbán
következő változások történtek. Kovács Agoston másod-
aljegyző központi szolgabíróvá; Lobmayer István har-
madik aljegyző második aljegyzővé léptetett elő: ez utó-
bi állomásra Ugrosdy Jenő, cs. k. pénzügyigazgatósági
fogalmazó nevezetett ki, az eddigi központi szolgabíró
Gerdenies József pedig Siklóra helyeztetett át mint
szolgabíró.

Csikszékben a kinevezett dullók dullóságok
— mint a „Korunk“ igazítólaga jelenti — következők:
dullók: Puprger Ferencz, Csibi Ferencz, Aurán János,
Petres Antal, Abos Antal, Geréb Elek, Balló Márton,
Nagy József, Bocskor Károly; segédek: Csörgő Fe-
rencz, Siklódi Mihály, Urzika János, Csutak Lajos,
Deák Elek, Tamás Lajos, Kovács Ferencz, Bors István,
Csobot István.

Sepsi-Sz. György volt alkotmányos tanácsa a
képviselőtársulat által újból megválasztatott s letette az
új esküt.

Levelezések.

Gyula, márcz. 13-án. Bajos dolog levelezőnek
lenni akkor, midőn mindenütt, jobbról, balról csend
uralkodik, s a körülmények egyhangúsága semmi toll
alá valót sem ad. A társasélet végzetekozta pangásban
sünlődik, s miként a lámpa, melyben olaj nincs, csend-
esen pislákol. — Az egyetlen újdonság — legalább már
ez az egy sem lenne! — az a mi különben már minde-
nyütt nyomasztó ócskaság kezd lenni — a vízáradás.
Nálunk is a Körös rakoncátlanokodik, s pusztító árjai
a vidéket csaknem nagyobbbrészt elöntötték. — Víz min-
denütt! A szem egy végtelen vízferteng lát maga előtt,
benne erdők, házak s romba dőlő kunyhók, s csak itt
ott valamelyik emelkedettebb ponton szemlélhetni egy
egy pusztai lakot, mely helyzeténél fogva még daczol
a romboló elemmel. Mennyi remény s várakozás hiúsult
meg; a földmívelő fáradozásának gyümölcsei ez uttal
nem fognak megteremni, s nem tudja, mikor lesz a
szenvedett kár ismét kipótolva. No de ez az ember sor-
sa, s míg a jó Isten egyik kezével sujt, a másik áldást,
enyhet szór.

A téli s illetőleg farsangi időszak a lehető legzö-
morubbán folyt le, s nem említve azt, hogy a szokott
tánczvigalmak az idén végkép elmaradtak, daczára
annak, hogy székvarosunkban két Kaszinó egészséges
jólétnek örvend, nem voltak szerencsések valamely
jótékony czélú műestély elvéiben részesülni. Pedig ez
a mellett, hogy az egyhangú téli idényt kissé élénke-
bé tette volna, hasznos eredménnyel lehetend-e össze-
kötvé.

A magyar akadémia palotájának építése körül
felmerült kérdésben, a gyulai kör legutolsó választmá-
nyi gyűlése egy feliratot intézett a tud. akademiához
az iránt; hogy a hazai művészet és ipar emelése szem-
pontjából a ház belföldi terv szerint s hazai anyagokból
építtessék, s e célból hasonnemű felszólalás tétele vé-
gett a megyebeli rokonelvű egyesületekhez szinte
átírt.

Gyula-Fehérvár, márcz. 13. Itt is megke-
zdődött t. i. Fehérmegyében a sorozás, 436 prófont-
evőt kell sikra állítani. A sorozás oly emberszeretettel
megy végbe, hogy a kegyes bánásmód miatt — noha
mindenki érzi e terhes robotot, az utolsó oláh is szíve-
sen állítja elő szeretett gyermekét. Bezzeg másként
történt ez a fegyverzett szemű frakkosok alatt, kik a

szegény esedező atyának még szót sem engedve, ke-
gették ki a szobából. Sok panaszlani való okunk volt
itt; de jó, hogy ellábtak innét az urak... A teher
könnyebb a honfiak felügyelete alatt.

Megyeinkben, mely a derűl alkotmányos napok
ban egynehány szövívő miatt a legizgatottabb volt, a
legnagyobb csendesség van. Meg próbálja még egy-
nehány akaratos fejű szárnyát rázni, de az ilyenek, kit
mészes külszávaikkal a kormánynak hizelegnek, meg
alattomban éppen a kormány intézkedési elvei ellen
handabandáznak, mivel a Daco-Románia eszmerajongó
szélhűdésében tántorognak — az éber tisztviselőség
rendreutasíttatnak. — Lehet fájlalni, hogy a m. kor-
mány annyi figyelmektetés után sem ismerte fel a ro-
mán szövívők tendenciáit. Nem Ausztria kell nekik,
hanem utóvégre is Daco-Románia. Ott van Sim. Bar-
tiu jássi közjogi tanár levele, melyet az „Idők Tanja“
51. száma igen helyesen e cím alatt ismertetett meg.
Tájékozunk magunkat tisztán a román törekvés
irányzatáról. Olvassa el bárki is e furfangos levelet, és
látja fogja: hol kalandoz a román szövívők esze. Bár
an elmerem mondani, hogy ők legnagyobb ellensége
az ausztriai háznak; mert hátuk megett suttomban
olyasmint rejtegetnek, mire mi azt mondjuk: graeca
des etc. — Elég ebből ennyi ez uttal. Most valami
vizek állásáról.

A Maros jege, mint irtam volt, Cseszven alól el-
ment. Egynehány gátot és tutajt rombolt szét. Ma
Ujvárnál házmagasságra torlódott a jég a víz kiesin-
sege miatt. Felvezcen tul Hadráv felé tökéletes száraz-
van. Enyedről Fehérvárig, s innét Déva felé mind a
mezőről, mind a közeli hegyekről elment a hó; meleg
tavaszi napok járnak itt. Sz.-Udvarhelyt e hó 10-én ak-
kora hó esett, hogy több ház födele beszakadt alatta.
ott 4 hónap óta folyton nő a hó. — Aligha kikerüljük
a vízáradást. i—r—k.

Maros-Vásárhely, febr. 10. Folyó hó 7-ké-
délután 3 órakor itten a hídön felül a Maros jege meg-
indulván, oly rohammal támadta meg a remekművet
nagy hidat, hogy annak ingásától a rágyúlt sokaság
megrémlővén szétszaladt, s öt perc alatt a nagy híd el-
ref. eklésia malma közti országútra a hídön megto-
lódott jégdarabok a vizet nemcsak kiárasztották, hanem az
azon maradt nagy jégtáblák miatt a közlekedés teljesen
megszűnt másfél napig, mely idő alatt a rendőrség köz-
bejöttével a jégtáblák kétfelé hanyatván, másnap este a
közlekedés viszont helyreállott. Segített a bajon a
tüstént bekövetkezett éj hidege, mely a vizet megapasa-
totta. Ez alkalom még se maradt áldozat nélkül, mivel
városunkon alól fekvő Maros-Keresztur nevű helység
határán átfolyó Maros jégén játszadozó négy gyermek
a jég magával ragadott Malomfalva helységig, szülőik
szemlétára, hol a lakosoknak sikerült végre három
gyermeket kifoghatni, de közülök egy mégis a dühös ár-
mortaléka lett.

Időjárásunk: naponként olvadozik a hó, de éje-
lenként a hideg igen kemény, 5—6 fokú, mely termé-
szeti lassu műtét folytán még verőfényes oldalakon is
tarkáslik a hó a téreken, s északi oldalakon pedig meg-
vékonyulva ugyan, de egészben mozdulatlanul állami
látszék. Ugyanez az oka, hogy városunkon felül, ki-
véve a Marosnak a közelebbi évben átmetszéssel sa-
bályzott medrét, honnan a jég megindult, még a havi-
sokig is a folyam tükrét jég borítja, egy szóval: mi
még folyvást féltjük városunk parti részét a vízáradás-
tól, főleg azon alkalommal, midőn a gyergyói havasok-
kon még épen álló öles hó olvadásnak induland.

Ezen veszedelmet sejtető jelenetnek egy jó olda-
lára is figyelmeztetjük olvasóinkat: a víz hiánya miatt
tavaly menyynyivel kevesebb talaj szállított a Maros
vizén, az idén annyival több fog szállíttatni, mivel a ta-
valy szállíttatlan maradt tutajkészlet is a mostani szá-
llításra hagyott fenn. Önök tehát ha ottan jutányosan
sokat fognak bevásárolni, úgy nekünk leendő itt pénz-
zünk conditio, sine qua non.

Bizonyos hír szerint a főkormánytól rendelet ér

TÁRCZA.

Az aranyut.

(Vége.)

Következik a negyedik s utolsó felvonás, melyben
a drámai érdek legmagasabb politikára mászkál fel, de
mivel az én aranyos utam mégis csak köznapi történet,
a köznapi életben pedig a negyedik felvonással rende-
sen a hanyatlás áll be, ez napikalandjaimban is kézzel
fogható.

Magányosan haladva vörös fenyvesek és ószerű
városok közt osztottam fel egyenlő lépésekre a bajor
mértőfölk unalmát, s déltájban is, midőn Z u s m a r s h a u s e n előtt az ott abrakoló omnibusba beülvén, egy-
szerre egy kiválogatott társaság kebelébe tetleg felvé-
tettem, csak magányosan és szótlannal ültem, mert hall-
gatásnál okosabbat nem tehettem. Egy előkelő bajor
„treff dáma“ — s pedig azért treff dáma, mert ez min-
den francia kártyában a legöregebb — mellettem oly
fontos és nagyszerű dolgokról beszélt jobboldali tisz-
telendő szomszédjának, hogy a magas érzelmek és tán-
czos kecske őt is egészen elnémitották, a szembenülő
két sör(ényes) arszlán annyi szépet sugdosott egy falusi
kikircsnek, — mondhatnám a legszellemibb mezei li-
bácskának, ha e szó tulmerész nem lenne, — tehát még
egyszer: annyi szépet sugdosott a fővárosi „Bocks-
Bier“ jószágáról, s a legújabb regény: „Die schöne
Náni“ költői magasztosságáról, hogy nekem sem hall-
gató, sem elbeszélő szerep és tárgy nem maradt.

Es elmondani valót most sem találok, midőn már
isten kegyelméből az augsburgi városház előtt ál-
lok s körülem a hamvas épületek, melyek rózsás ifjusá-
guk nyalka öltönyéből becsületes filiszteri kabátba ócs-
kultak. Mesélik ugyan más utazók, hogy ezek nekik a

hajdani gazdagságról, hatalomról és szabadságról szív-
metszően fuvaláztak ad notam: „Fáj a szívem fáj! s
hogy szomorú hangon elszavalták, miszerint egykor a
hires F u g g e r takácsok kenderből és gyapotból arany
halmokat és palotákat szöttek magoknak, hogy a szép
V e l s e r P h i l i p p a egy császár házi dorombjává lett,
most pedig a város 90,000 lakosának két harmada el-
halálozott stb. — meglehet — s az ily augsburgi Nacht-
musik avult házák által, holdvilágnál, előadatra élvez-
etes tünemény is lehet a serbirodalomban, de én sem-
mit sem hallottam, mert a holdvilág feljövetelét be-
nem várhattam.

A világ czifra játékának örök változatainál, min-
dennek lejárja: az augsburgi aranyterem fényének és
az augsburgi hírlap hitelének. Az utazó holdvilági só-
hajaival ezen épp oly kevéssé segíthet, mint az „Allge-
meine Klatsschwester“ napontai két iv sűrű nyomatu
lapjával. Az aranyozás időjárával lekopik, elfüstölö-
dik, az itatós papíros szolgálai metafisikája pedig szívós
természeténél fogva minden piszkot és zsirfoltot magába
vesz. Láthatlan, de soha el nem vásló fogak őrlenek
fel mindent, mi halandó. Csak abban, mi az örök igaz-
ságához és valódi szabadsághoz vezet, van meg az örök
élet ereje, s az „Augsburgi Allgemeine“-nak, ezen né-
met spenótnak, egyetlen cikke sem fogja túlnélni a sok
közül L u t h e r egyetlen szavát. Augsburgnak her-
vadhatlan zöld repkénykoszorúja a reformáció.

Még e napon az utolsó vasuti kocsivonattal Augs-
burgból Münchenbe repültem, minthogy minden vasuti
utazás a repülés egy neme; vagy a nyíl — mint szok-
tuk mondani, vagy a hizott libaé, melynek feddhetlen
példányán most ültem.

Midőn a harmadik helyért járó díjt: 1 fr. 24 krt
lefizettem, tehát 24 krral többet, mint előlegesen érte-
sítve voltam, — aranyomból csak két kis ezüst kraj-
czárom maradt. Egyikkel özsonnára egy keménymagos

zsemlét vettem, s a másik felett pedig augsburgi elmél-
kedéseimet folytattam Münchenig, de már a magam ro-
vására, mert mint az arany cs. és kir. arczkép, a világi
viszontagságok nagy olvasztóján keresztül, előbb ezüst-
té, aztán semmivé higul, úgy az, ki az aristocrata nép
Árpádjának első helyén, körmöczi áldással kellően el-
látva indul ki, az Augsburg-müncheni alázatos vasuti
társaság kocsijának harmadik helyén, egyetlen kraj-
czárral minden zsebében érkezik meg. — Ezen kis
ezüstpénz valódi érdemjegye gazdálkodási rendsze-
remnek.

Egy isten, egy esernyő s egyetlen krajczár. —
De se baj! — Ugyanazon egy isten örködik a krajczá-
ros és millionaire emberek sorsa felett, mit csak a vak
atheismus dacz tagadhat. És imhol a példa. Ha tégna-
kocsisságommal fél ezüst tizest meg nem gazdálkodom,
s ma a társasági kocsival előbb találkozom, — minthogy
csak helytávolság szerint kell fizetni, — az emléki
arany gyűrűkre kerül vala a keresztényi segédelmezés
szép kötelessége, s a vasuti utazás gyönyöreitől ma
mindenesetre el kell vala maradnom.

„El az isten! s ő a szegény utazóknak
és szegény nemzeteknek gondviselő édes
atyja!“ — Ezen erős hittel mentem be a „fehér ke-
reszt“-be, a müncheni elsőrendű fogadók egyikébe, s
miután beüftheakkal, a derék angol nemzet egyik sa-
szerű eszméjével és ezukros Pfannen-Kuchen-nel, ismét
a müncheni művészet szerencsés gondolatával jóllak-
tam, tapasztalási szomjamat pedig hibátlan tojásos
punschall eloltottam, a Nro 4. pehelylágnyárosain a
gondviselés rovására jót aludtam, mint a ki jól végezte
dolgát.

Másnap reggel gazdagon mint egy Nábób, tértem
a piros postahivatalból haza. És a gondviselés nem
hagyta el azt, ki bizott benne, s szintugy nem fogja el-
hagyni nemzetemet is. Amen! K.

kezett minden hivatalhoz, s míg a dohányárusokhoz is a kétféjű sasos czimerek kifüggesztése iránt, minék folytán az itteni fő-adófelügyelőségi és építészeti hivalt magában foglaló, úgynevezett Görögház oldalán kitett kétféjű sas szárnyait feketétleni láttuk.

A farsangi idő rendes bálozás nélkül folyt le, a kisdudóda és szegények számára rendkívül rendezett két tánczvigalom, jöllehet számos bementi jegyek keltek el, a nyilvános öröm zajos típusát nem hordá magán. Az egyhangú közönyös kedélyeket fölüldíté viszont több műkedvelőknek folyó hó 8-án történt előadása a helyi sz. Ferencziek és a helyét kistemplom egyházi orgonái számára.

A szép izlés és közügyek iránti szeretet zálogaul tudatjuk azt is: miként itt városunkban együtt több műkedvelők egyezkedtek jótékony czélokra színészeti előadásokat többször tartani, melyek közül az elsővel f. hó 16-án lépének fel. — Felőle bővebben a maga idejében.

K ü l f ö l d .

Franciaország. Ausztria és Franciaország platonikus szerelméről, a „Wr.“ úgy elmékedik, hogy ámbár a lapok azon véleményt terjesztik, miszerint e két hatalom: „de omnibus rebus, et quibusdam aliis“ közösen végezték; még sem kell Thouvenell nyájas beszédeinek éppen oly nyájas értelmet adni, ha mindjárt Oroszország duzzogni látszik is azok felett, minthogy a tények egyebet beszélnek; melyekhez sorolja a belgrádi honvédsereg fölfegyverzését és 5 dandarra osztályozását, hol éppen Garaschanin viszi a vezérszerepet, ki Franciaország legbensőbb barátja; továbbá a görög eseményeket; melyek aligha tudtával nincsenek Franciaországnak, s különösen az olaszoknak, kik Napoleon befolyása alatt vannak. Franciaország majd haragos arcot fog mutatni, jegyzékeket küldeni, s a forradalmat hivatalosan kárhoztatni; de ezek őszinteségében nem lehet bízni. Így áll a dolog a genouai forradalmi komitéval is, mely ellen Thouvenell éles jegyzéket küldött; s felvigyáztatásukat ajánlja, míg másrészt Lavallette urhoz a pápának adandó új ajánlatok instrukciója küldetik a római kérdésnek mielőbbi megfajtására, melyekről az „Independ.“ azt mondja, hogy ezek siettetni fogják a határozó lépést, mely a római ügyet rendbe fogja hozni.

Páris, márcz. 14. Goyon tábornok rendeletet kapott a pápai területen szervezendő reaktionarius csapatokat (bandákat) erőlesen gátolni. A hadseregbe észrevett mozgalmakat klerikális befolyásnak tulajdonítják, Magnan tábornok egy katonák közt szervezett vallási értekezletek ellen körlevelet bocsájt. Ganesco felhatalmaztatott a „Courier du Demanche“ eladására.

Olaszország. Ratazzi ünneppélyesen megígérte volna, hogy királya beegyezése nélkül az olaszügyben semmi határozott lépést nem teend. — Belügyminisztert Ratazzi még most sem találta.

Turinből írják márcz. 9-ről, hogy Garibaldi miután a lövészegelek feletti körútját bevégezte, hova Plizza ezredessel indul; az összes nemzetőrség fejévé nevezetik. Mazzini hazahívására Garibaldi közbenjárására Ratazzi is beleegyezett.

Turini tudósítások szerint a király miniszterivel egyetért.

Mazzini visszahívása Campanella részére csak ürügy, a kormány nem ellenzi, és Ratazzi legfeljebb Párisban lesz kénytelen békíteni.

Nápolyba egy csapat francia katonaság érkezett hajón Civita-Vechiából, miután partra szálltak a pápai nuntius palotájába mentek, hol a helyettes hivataloknak papirokat adtak át. Letevén fegyvereiket elszéledtek az utcákban a várost megszemlélendők. A látogatás valódi célja még eddig titok.

Spanyolország. Madridról írják: a spanyol kormány elhatározta a határkérdésben, a mellilai területnél Marokkóban erőles állást elfoglalni. A délamériai államok biztosát a kormány nem fogadja.

Amerika. Új-Yorkból márcz. 1-jéről tudósítanak, hogy Nashville az egyesült államok seregétől elfoglaltatott. — Híre jár, hogy Buell tábornok a délieket Murfresborónál bekerítette, és 2 napi gondolkodási időt engedett a feltétel nélküli megadásra. A secessionisták oda hagyták Columbust, és egy szigetre a Mississippibe visszavonultak. Az egyesületi tábornok Curtis Fayetteville Arkansasban megszállva tartja, a szakadópartiak a várost elégették és Prim tábornok alatt az indusok területére menekedtek.

Utósó posta.

Egy bécsi könyvnyomtatási lap azt híresztel, hogy a magyar országgyűlés egybehívandó volna: mely hírt a „S. C.“ azonnal alaptalannak mond, hanem oda módosítja, hogy a mostani konferenciák tárgyát azon körülmény képezi, miszerint a legutolsó országgyűlés feloszlása alkalmával a kir. leirat azt ígért, hogy 6 hónap múlva egy másik országgyűlés hivatik egybe; ezen egybehívásnak létesítése még nincs helyén; tehát ezt akarják most közzé tenni, s hogy a magyar kancellária és a miniszterium között csupán formalitás felett volna a különbség, a miniszterium a hivatalos „Wiener Zeitung“ot akarván csupán közlönyül használni, a kancellária pedig egyenesen 3 hozzá terjesztett leiratot követel, hogy t. i. ő adja tudtára a nemzetnek, hogy tehát e volna a tanácskozmány tárgya. A „N. N.“ azonban ezt tévedésnek mondja, s azt erősíti, hogy a kibocsá-

tandó hirdetménynek nem formája, de éppen lényege miatt van az egyetnemértés a miniszterium és kancellária között; valamint alaptalannak mondja azon hírt is, hogy éppen ez ügyben utazott volna el gróf Forgács őmltsága Vlenchébe, minthogy a gróf ur magánügyei miatt ezuttal Münchenbe és Tirolba utazott.

Távirati tudósítások.

Bécs, márcz. 17. Az alsóház mai ülésében Giskra interpellációt terjeszt elő, a horvát udvari kancellária czimére vonatkozólag. — Mire Schmerling válaszul, kijelenti, miszerint a horvát udvari kancellária hatásköre egyedül Horvát-Tótországra terjed ki; — Dalmanianak a czimbe történt fölvétele történeti alapon nyugszik. — A kormány ragaszkodik a nov. 8-diki l. f. kézirat nézeteihez.

Milanó, márcz. 16. Ma a „Perseveranza“nak Turinból jelentik: Azon közlés, mintha a badeni nagyherceg az olasz királyságot elismerte volna, alaptalan; csupán az exequatur adatott meg az olasz konsulnak.

London, márcz. 15. A tegnapi alsóházi ülésben kérdé Griffith, vajjon az új olasz miniszterium szándékozik-e területátengedésbe egyezni, s követeli az illető levelezés előterjesztését. Layard erre válaszol: Ricasoli erősíté Angliának, hogy újabb területátengedés nem fog történni. A levelezés közlése az államérdeket sértene. Tovább mondá: Egy porta pénzügyi helyzetére vonatkozó jelentés jó pénzügyi alapról tanuskodik; jó kezelés a nehézségeket elhárítja s az egyensúlyt vissza fogja állítani.

A „Sürgöny“ bécsi levelezője következőkről értesít: Tegnap a magyar kancellária igen érdekes jelenetnek volt színhelye. Saguna püspök ur ugyanis már a napokban tisztelkedett a kancellár urnál, de tegnap nagyobb román követség élén jelent meg őmltsága előtt.

A követség célja vala, a magyar kancellária támogatását kikérni a románok azon óhajára nézve, hogy egyházi ügyeik a szerbekétől elkülönöztessék.

A kancellár ur a fényes követséget ünneppélyesen, azaz: az alkancellár urnak és az összes tanácsosok jelenlétében fogadta.

Saguna püspök őmltsága a románok óhajait szónokilag hathatós, magyar beszédben adá elő. Kiemel, mikép a románok nem valami új vívmányokat kívánnak, hanem csak ősi jogaiknak in integrum restitutióját keresik és ezen kinyilatkoztatását bővebben támogatá a történelem, egyház és a szükség érveivel; felemlítvén a többi közt, mikép a román nemzetnek már az ausztriai uralom alatt is három metropolitája volt.

Erre gróf Forgács őmltsága természetesen szintén magyar nyelven válaszolt.

Vegyes tudósítások.

* Tegnapelőtt Willmers ur műkedvelő barátai, búcsuestélyt adának a művészeknek; hol a társaság kedélyesen mulatott kedves vendégével egész éjjelig. Ménes válogatott borai között kitűnő derűtségbe hozta a kört Andrányi ur 1848-i vörös termése, melyből Londonba ez er palaczk van szárván.

* Brassóbol írják, hogy az Oláhországból behajtanó szarvasmarhák megvizsgálása, illetőleg kontumaciózása 5 napi időre vonatott le a cs. kir. katonai hatóság által.

* Ugyan onnan örvendetesen jelentik, hogy azon tájakon, honnan a hó eltakarodott a vetés igen szépen mutatkozik, s ezért a gabonára Brassóban lejjebb szállt. Az Olt vize kiöntésétől már nem tartanak.

* Febr. 10-én éjszaka a bukaresti ref. magyar lelkész t. Koos Ferenczet kirabolták. Elvitték neje legszebb magyar öltönyeit és minden ékszereit. 30 db aranyat, s azok közt öt magyart. A kár mintegy 120—130 cs. k. arany. Az egyház és iskola is szenvedett 22 cs. k. arany kárt készpénzben. A rablók közül egy Fridrich Smied nevű brassói szászot csakhamar megcsíptek, s nála egy pár gyertyatartót és egy pipaszárt meg is találtak, ki látva, hogy nem tagadhatja cselekedetét, megnevezte czinkostársait, kik közül az egyik kiszolgált osztrák katona, németfü, a másik egy bukaresti oláhfi ki Dumetratyi Csokoj néven ismeretes. Már egy hava hogy ezt a rendőrség tudja, pozitív adatai vannak arra nézve, hogy e két madár itt lappang a székvárosban és a policzia nem tudja őket megkeríteni, holott az ausztriai consulság is már két ízben megtalálta. Itt általános néphit, hogyha pénzt rabolnak el, az soha meg nem kerül, mert a rablók megoszszák a hivatalnokokkal. Közelebb az említett osztrák katonát, kit Rudolfnak hínak, egy épisztát (biztos) megcsíptek, de ez egy szurással földre terítette az épisztátot, és fényes nappal a város kellő közepén a kath. templom előtt a nélkül hogy valaki egy haját bántotta volna odább ment. A rablók a lelkései lakban boroztak, rumoztak, a szobákat irtózatossan feldúlták, de az egyház ládáját

felfeszíteni nem tudták. A parochia előtt éji őr szokott állni, azon éjszaka maga a kapitány vette el az őr este tizkor és visszatette reggel háromkor, miért a kapitány 24 órára el volt zárva s ezzel ki van minden kifutva.

* A Bécsben megjelenő „Telegraf“ szépirodalmi lap kétségbeesetten jajveszékelt a miatt, hogy a birodalom nem-német lakosai nem akarnak németekké lenni. Hosszas jeremiájából ide írunk néhány pontot: „A német nyelv Ausztriában 20 év lefolyta alatt mily nagy területi veszteséget szenvedett? Vegyük szemügyre a tartományi fővárosokat, vegyük először is Pestet, Pest mainap tökéletesen magyarizálva van. Az izraelita lakosság, mely két évtized előtt németül és csakis németül beszélt, most egész szenvedélylyel töri a magyar szót. A pesti polgárság, ez előtt a bécsi polgárság képmása, most tösgyökeres magyar. — Pozsony, M. Óvár, Kőszeg, Nagy-Szombat, Győr, Sopron, Arad, Temesvár, Pécs, egy szóval a Heimbürgtől Erdélyig fekvő városok, melyekben harmincz évvel ezelőtt a hivatalos nyelv a latin, a kereskedelmi és társalgási nyelv pedig a német volt, most magyarok, melyekben vegyes lakosságuk mellett is a magyar nyelv az abszolút uralkodó. Nemcsak csodálatra méltó, hanem szinte hihetetlen, hogy egy, bizonyos tekintetben csak most létesült, tökéletesen még ki sem művelt nyelv, ily területen, alig husz év leforgása alatt, oly művelt nyelvet mint a német, nem csak rangra nézve meghaladjon, hanem csaknem egészen elnyomhasson; és ez mégis úgy van. — A német elem, nyelve által képviseltetve, nem csupán Magyarországon, hanem más tartományokban is nagyban hanyatlott. Galiczia 1848 óta ismét egészen lengyel. A Cseh- és Morvaországban folyó nyelvharcz nem igényel bővebb magyarázatot. És Bécs, kérdem, Bécs maga vajjon német város? Ne ámitsuk magunkat, Bécs közel áll ahhoz, hogy kis Bábelle váljék.“

* Zürichváros dalárdája Hirschel Zs. ott lakó építész hazánkia indítványára a magyarországi vízkárosultak részére 100 frankot gyűjtött.

* Ney Ferencz azt indítványozza, hogy a Szechenyi-szobor alján kut foglaljon helyet négy örökké özőnlő forrással, melyek hazánk négy folyamát jelképezék. Az eszme, ha kivihető, czélszerűnek mondható. Széchenyi forrása volt hazánk szebb fejlődésének életében, miért ne enyhítné az emléket áldók szomját, holta után.

* Reményi Ede Prágában két cseh íróval sétálván, tréfából egy kofától a piacdon egy sült krumplit elidegenített. A kofa a magyaröltözötű urat bámulta és vakmerőségen mosolygott, de hallgatott. Néhány percz múlva ugyanazon urak kíséretében visszatérve, az elidegenített krumplit visszaadta. Erre valamennyi krumplikofa feláll, körülveszik Reményit és jó sült krumplival kínálják. El is fogadta és mindjárt meg is kóstolta, de ezzel nem elégedtek meg. — Egyik az asszonyok közül a magyarok iránti őszinte tiszteletből kezét szorította meg és egy csókkal peesételte meg a frigyét; félig magyarul, félig csehül „őljének madárovet“ (magyarok) kiáltva. E hódolatért Reményi magyarul köszönetet mondott, melyet az egyik magyarul értő kísérlője nekik tolmácsolt. Így végződött ezen bár furcsa, de mindenesetre jelentékeny utcai jelenet.

* (Igazitás.) A 63-ik szám vezérezikk első pontjában: „trigonometriai csodáit“ helyett „trigonometriai csodáit“, valamint a közép rovatban fölül „demokratiális“ helyett „demarcationalis“ olvasandó.

Ipar, gazdaság s kereskedelem.

Bécs, márcz. 17. A mai marhavására felhajtottak 2018 darabot. Ára 28 1/2—30 1/2 forintig mászája.

A miniszteriumnak a hadsereg élelmezésére tett azon intézkedése, hogy felhagyja az eddig divatozott bizományosok általi vásárlást, egy szakértőkből álló bizottmányt küldött ki a hadsereg kebeléből, mely egyenes érintkezés által vásárolja be a szükséges élelmi szereket; itt a legjobb hatást tette mind a kereskedőkre, mind a termelőkre. Azon bizottmány ugyanis meglepő szakértelemmel látván a dolghoz, itt nagy mennyiségű szükségletet vásárolt, de az eladókat ezután a pontos fizetés a régi szállítmányi rendszerben divatozó előpénz, szerződés, nyugta, bélyeg, kauczió stb. mellőzésével lepte meg legjobban. Az ilyen a szállítványozók nyereszkezdéseitől és hosszadalmasságától ment intézkedés, valamint a szállítványozók és bizományosok működését megbénítja, úgy másrészt a termelőkkeli egyenes közlekedése által ezeknek nyílt és közvetlen vásárlási tért nyit, s ez által a hazai kereskedelem élénkítésére jótékonyan hat.

Brassó, márcz. 14. Tiszta buza köble 7 frt 74 kr; közepes 7 frt 26 kr; csekélyebb 6 frt 66 kr; kétszeres 6 frt 33 kr. Első osztályu rozs 5 frt 40; második osztályu 5 frt 19 kr; árpa 5 frt 4 kr; középszerű 4 frt 86 kr; zab 2 frt 88—2 frt 70 kr; kukorica 4 frt 80 kr; köles 5 frt 28 kr; borsó 4 frt 80 kr; lencse 8 frt 40 kr; bab 6 frt; krumpli 1 frt 41 kr; lenmag 11 frt 61 kr. Egy font marhabus 17 kr; sertvéshus 24 kr; Egy mázsa fagygyu. 25 frt; olvasztott zsirnak mászája 36 forint.

Pécs, márcz. 8-án. Buza 4 frt 30 kr—4 frt 70 kr; kétszeres 3 frt 80 kr—3 frt 90 kr; rozs 3 frt 60 kr—3 frt 70 kr; árpa 2 frt 70 kr—2 frt 80 kr; zab 1 frt 86 kr—1 frt 90 kr; kukorica 3 frt 40 kr—3 frt 50 kr; hajdina 2 frt 50 kr.

Távirati tudósítás

a bécsi börzéről márczius 18-án, 1862.

5% Metalliques	70.20	Ezüst	135.25
Nemzeti kölcsön	84.10	Váltó Londonra	136.10
Bankrészevény	833.—	Arany	6.47 1/2
Hitelintézet	204.20		

Felelős szerkesztő: Márton Ferencz.

BÉCSI BÖRZE MÁRCZ. 17.			KÖZLEKEDES.			GABONAÁRAK		
Államadósság.			Vasuti részvények.			a pesti piacon márczius 17-én.		
5% osztrák érték	65 40	65 50	Éjszaki vaspálya	2156	2158	Alsó-austriai mé- rő szerint	Súly font	Leg- alant
5% Metalliques	70 15	70 25	Államvaspálya	274 50	275 —		szerint	ár o. é.
4% —	54 50	54 75	Déli vaspálya	270 —	271 —			
5% nemzeti kölcsön	84 80	84 80	Nyugati vaspálya	157 75	158 25			
Földtehermentesítés.			Iparrészvények.			Buza, bányai uj		
Magyar	70 75	71 25	Nemzeti bank	836 —	837 —	,, tiszavidéki		
Bánsági, horvát, szláv	69 —	69 50	Hitelintézeti	203 20	203 40	,, fehervári		
Erdélyi	67 50	68 —	Escompte-bank	619 —	621 —	,, bacscai		
Bankzáloglevél			Lloyd	227 —	229 —	Kétszeres		
12 hónapra	99 50	100 —	Dunagőzhajózás	438 —	440 —	Rozs		
Sorsjegyek.			Pesti lánchíd	392 —	395 —	Árpa, sörfőzésre		
1839-ki sorsjegyek	137 —	138 —	Elsőbbségi kötvények.			,, etetésre		
1854-ki „	91 75	92 —	5% Lloyd	87 —	89 —	Zab		
1860-ki „	97 —	97 25	5% Dunagőzhajózási	99 —	99 50	Kukoricza		
Hitelintézeti	100 frt	130 80	Váltók (devisek).			,, Paszuly		
Gőzhajózási	100 frt	99 75	három hónapra			Repeze, ősz		
Budai	40 frt	38 75	Amsterdam (100 holl. frt.)	115 70	115 80	,, téli		
Eszterházy herceg	40 frt	99 50	Frankfurt (100 déln. frt.)	116 —	116 —	Dunavizállás Pesten márcz. 17. 7' 5" 0 fel.		
Salm	40 frt	39 25	Hamburg (100 M. B.)	102 —	102 10	,, Pozsonynál márcz. 15. 1' 4" 0 alt.		
Pálffy	40 frt	39 50	London (10 L. St.)	136 90	137 —	Maros „ márczius 18. 3' 10" 0 felett.		
Clary	40 frt	37 25	Páris (100 frank.)	54 20	54 20			
St. Genois gróf	40 frt	37 25	Pénzszemek.					
Windiscgrätz hercz.	20 frt	22 50	Császári arany	6 49	6 51			
Waldstein gróf	20 frt	25 —	Korona	18 85	19 90			
Keglevich gróf	10 frt	17 —	Napoleonsd'or	10 92	11 94			
			Orosz imperialok	11 18	11 22			
			Ezüst	136 —	136 25			

H I R D E T É S E K.

Sorsjegyek

Hitelintézeti 16-ik huzás
f. é. ápril 1-sején,
főnyeremény
200,000 40,000 20,000
forint a. é. stb.

E sorsjegyeket ajánljuk árfolyam szerint v. részletfizetésekre.
Előlegezés a mostani huzás egész nyereményére
3 forint 50 kr a. é.
Társas-játék 10 sorsjegyre 4 frt a. é.
WALLFISCH CH. és FIAI.
Vidéki megbízások posta útján pontosan teljesítettek.

(507) 2-3
Eladandó szeszgyár.
Erdélyben, Marosszékből **Magyaroson** egy naponta 16—18 mázsát kifőző, használható állapotban levő **szeszgyár** olesó áron eladandó, mely Havasaljban, malmok közelében és éppen Marosvásárhelyig vezető országút mellett fekszik.
Bővebb tudósítást adhat bérmentes levél folytán Marosvásárhelyt **Csongvay Károly** ügyvéd ur (707-ik szám alatt).

(499) 3-5
Szőlőtőke-eladás.
Baráczkában eladó néhány 100,000 **hat éves** szőlőtőke.
Tudakozódhatni az „ALFÖLD” kiadóhivatalában.

(507) 2-3
Árverési hirdetés.
Alólirott által közhírré tétetik: miszerint néhai Alikuts Mojsza hagyatékához tartozó galsai tjk. 315. sz. a. jegyzett 160. számú ház ehez irt két beltelek és kenderföld 1862-ik évi **márcziushó 31-ikén** mint első, és szükség esetében ugyanezen év **áprilhó 14-én** mint másodikzi árverésen 640 frt becsár kikiáltása mellett, ez utóbbi határidőben becsáron alul is Galsán el fog adatni.
Kelt Galsán, 1862. márcz. 15-én.
Sorbán István,
m. esküdt.

(495) 4-6
Eladási értesítvény.
Gyorkon déldoldalon az u. n. urtelep hegyen, a városhoz igen közel egy 2 és 3/32 rész **hold szőlő eladó.**
Ertekezni lehet a tulajdonossal Gyorkon 246. sz. a.

(430) 24-
Nem rég hagyá el a sajtót,
és
Bettelheim testvérek
könyvkereskedésében Aradon kapható:
A fertálmagnások.
Regény, két kötetben.
Irta
Rózsaágy Antal.
Két kötet ára 2 frt 50 kr. auszt. ért.

A magyar nyelv
SZÓTÁRA,
a magyar tudományos Akadémia megbízásából készítették
Czuczor Gergely és Fogarassi János.
I. kötet 1-ső füzet. — Ára 1 frt a. é.

(503) 3-3
Hirdetmény.
Az aradi megyetörvényszék részéről közhírré tétetik: miszerint a bécsi szab. nemzeti bank részére László Miklós és László László bokszei ingatlanaira a bécsi orsz. törvényszék által elrendelt bírói árverésnek fogantatása végett, a fizetési sorrend és az árverési feltételek megállapítása s az árverési határidő kitűzése végett a megyei pertárban tartandó tárgyalására f. é. **ápril 28-ik** napjának d. e. **10 órája** tüzetik ki, melyre a külön is idézett jelzalogos hitelezők azon megjegyzéssel idéztetnek, miszerint elmaradásuk esetében a tárgyalás a részökre kinevezendő gondnokkal fog megtartatni.
Kelt Aradon, 1862. évi februárhó 19-én tartott polgári megyetörvényszéki ülésből.

(510) 2-3
Bérbe adandó.
Nm. gróf Trauttmansdorff József békés-csanád megyei birtokai közül: Gerdáson 3500, Kis-Apácán 316 hold szántóföld **ápril 2-án**; Kaszaperen 854 hold szántóföld **ápril 3-án**; Nagy-Szénáson 1200 szántó-, 3970 hold gyp, Kis-Csákon 664 hold szántóföld **ápril 4-én**; Orosházán 480 hold szántóföld **ápril 7-én**; B. Csabán 66 hold szántóföld és nyolcz üres háztelék **ápril 9-én**; és Csorváson 422 hold szántóföld **ápril 10-én**; a szántóföld jövő Szent-Mihálytól, s a gyp új évtől, további **három évre** és pedig Kis-Apácára, Csorvára, Kaszaper egészben, a többi jelenlegi kisebb részletekre osztva; mindenütt a helyszínen, reggeli 9 órától kezdve, tartandó nyilvános árverés útján. A bérbeadási feltételek azon grófi tisztségnél Orosházán megtudhatók.

(512) 1-3
Felhívás.
Alólirott miután Deutsch Ignác aradi kereskedő ellen Házy Mihálylyal a hitelezők megrövidítésére irányzott cselekvénye miatt, a folyamodványt beadott 56. sz. alatt a bünfeljelentést megtettem, felhivom mindazon hitelezőket, kik ez irányban a bünpert gyámolíthatják, hogy adataikat velem közleni sziveskedjenek.
Arad, 1862. márczius 16.
Gr. Königsseg Andor.

(336) (18. sz.) 5-12
TRAYTLER L. A.
ELSŐ
ARADIMŰMÁLMÁNAK
ÁRJEGYZEKE.
Szabadon **Aradról**, — készpénzben levonat nélkül osztr. értékben.
Főraktár BRÜLL L.-nél Aradon.

Az árak kötelezettsége nélkül.		100 font bécsi mérték osztrák értékben	
		frt	kr.
A	Legfinomabb dara 1.	14	—
0 sz.	„ kivonat	13	—
1 „	Dara-kivonat	11	60
2 „	Sütő-kivonat	10	20
3 „	Lángliszt	8	80
4 „	Zsemleliszt	7	40
5 „	Kenyérliszt, fehér	6	80
6 „	„ fekete	5	60
7 „	Buza-korpa	2	40

Aradon, márczius 19. 1862.